

תת"ע 7074/11/13 - מדינת ישראל נגד אורי סייג

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7074-11-13 מדינת ישראל נ' סייג

02 פברואר 2014

בפני כב' השופטת רות רז
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אורי סייג

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה מרחבי רוני

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים שהורה לו לעצור לבדיקה - בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה ועבירה של נהיגה בקלות ראש בכך שסיכן את השוטר שהורה לו לעצור ונסע בניגוד לכיוון הנסיעה בכיכר - בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

הנאשם כפר בביצוע העבירות וטען כי לא קיבל הוראה משוטר לעצור.

תמצית הראיות

ע.ת.1, רס"ב גדעון ניסן, העיד כי ביצע מחסום ביחד עם ע.ת.2 ברחוב שז"ר בהוד השרון וחסם נתיב נסיעה על ידי ניידת משטרה מזוהה בצבעי כחול ולבן, שעמדה בניצב לכביש. במהלך בדיקה של רכב אחר הסב ע.ת.2 את תשומת לבו לאופנוע המתקרב לכיוונו. העד סימן לאופנוע לעצור בעזרת פנס. האופנוע האט אך כאשר התקרב אל העד המשך בנסיעה והעד נאלץ לקפוץ לאחור לכיוון המדרכה על מנת שלא להיפגע. הקטנוע עקף את הרכב שנעצר לבדיקה ואת הניידת, הגיע לכיכר בצומת רחוב ויצמן ופנה שמאלה בניגוד לכיוון הנסיעה המותר בכיכר. בהמשך פנה ימינה לכיוון רחוב

עמוד 1

נטעים. השוטר לבש מדי משטרה ואפוד זוהר והעיד כי במקום תאורת רחוב. העד רשם הזמנה לדין-ת/1 ודו"ח פעולה - ת/2.

ע.ת.2, רס"מ אלכס שוורץ, היה ביחד עם ע.ת.1 במחסום. העד רשם זיכרון דברים-ת/3, דו"ח פעולה-ת/4 וסקיצה אותה רשם באולם בית המשפט-ת/5. העד הבחין באופנוע מתקרב למחסום, ע.ת.1 סימן לו לעצור עם פנס והאופנוע המשיך בנסיעה וגרם לע.ת.1 לזוז הצידה כדי שלא להידרס. האופנוע המשיך בנסיעה ובכיכר עם רחוב ויצמן פנה שמאלה בניגוד לכיוון הנסיעה בתוך הכיכר והמשיך ופנה ימינה לרחוב נטעים, שם נעצר על ידי ע.ת.3. העד העיד כי לבש מדי משטרה ומעליהם אפודה זוהרת. הניידת הייתה גלויה עם אורות כחולים פועלים. העד וע.ת.1 היו גלויים.

ע.ת.3, רס"ל רחמים גדליהו, קיבל הודעה בקשר על האופנוע שברח מהמחסום. העד היה בקרבת מקום והבחין באופנוע מגיע לעברו בנסיעה. בעת שהאופנוע פנה ימינה לרחוב נטעים החליק הנאשם ונפל לכביש. העד רץ לכיוונו והנאשם ניסה לעלות על האופנוע ולברוח אך העד קפץ עליו, השכיב אותו על הרצפה ותוך כדי מאבק אתו, אזק אותו. העד העביר את הנאשם לתחנת המשטרה. העד רשם דו"ח פעולה -ת/6.

הנאשם העיד להגנתו ואמר כי נהג באופנוע ברחוב שז"ר. הוא הבחין בכלי רכב מאטים את נסיעתם ועקף אותם כחוק מצדם השמאלי. הנאשם לא הבחין בניידת משטרה או בשוטרים ולכן המשיך בנסיעה. לטענתו, לא הייתה במקום ניידת משטרה מזוהה עם סמלי משטרה, לא היו אורות כחולים מהבהבים של הניידת ולא שוטרים. הנאשם הסביר: "לאחר מכן, אני לא זוכר אם שמעתי את המילה עצור. זה לא כל כך ברור לי. המשכתי בנסיעה סובבתי את הראש אחורה וראיתי את השוטר הראשון, גדעון, ראיתי שהוא מסתכל לכיוון שלי. לא היה ברור לי שהם שוטרים וניידת. לא היה הבהוב..." (עמוד 5 ש' 19-16). בחקירתו הנגדית אמר כי לא שמע קריאה לעצור, אך לאחר שהמשיך בנסיעה של מספר מטרים, סובב את ראשו לאחור, "אז הבנתי פה שיש פה משהו משטרתי. זה האמת שלי. אחרי שעברתי אותם" (עמוד 6 ש' 10-9). כאשר נשאל מדוע לא עצר באותו שלב, השיב: "החלטה של רגע להמשיך בנסיעה".

לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בחומר הראיות, שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מסיבות כדלקמן:

אני מקבלת את עדויות עדי התביעה ומעדיפה אותן על פי עדותו של הנאשם. ע.ת.1 וע.ת.2 מסרו עדויות מהימנות המתארות את נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם. שני העדים רשמו בזמן אמת את נסיבות האירוע וע.ת.2 הדגים את הנסיבות בסקיצה שרשם בבית המשפט.

עדויות עדי התביעה לא נסתרה על ידי עדות הנאשם, אותה מצאתי בלתי מהימנה ורצופת אי דיוקים.

שני העדים היו במהלך של פעילות משטרית ועמדו במחסום משטרתי שבוצע באמצעות ניידת משטרה גלויה שחסמה נתיב נסיעה, במקום מואר בתאורת רחוב. שניהם לבשו מדי משטרה ועליהם אפודה זוהרת.

הנאשם הגיע בנסיעה לכיוונם ולכן יכול היה להבחין בהם באופן ברור וללא כל מגבלה. הניידת עמדה בניצב לכביש בנתיב נסיעה ושני עדי התביעה לידה לבושים במדי משטרה, כך שלא הייתה כל סיבה סבירה שמנעה מן הנאשם להבחין כי מדובר בשוטרים.

הנאשם בעדותו לא הצביע על כל מגבלה בשדה ראיה שהפריעה לו להבחין בניידת ובשוטרים.

אני נותנת אמון בגרסת ע.ת.1 כי כאשר הבחין באופנוע המתקרב לעברו סימן לו בעזרת פנס לעצור בצד הדרך. גם ע.ת.2 הבחין בכך שהעד סימן לנאשם לעצור.

כאשר נמלט הנאשם מהמחסום הוא גרם לכך שע.ת.1 נאלץ לזוז לאחור על מנת שלא להיפגע על ידי האופנוע.

בע"פ 77/61 צורבל נ' היועמ"ש קבע כבוד השופט אגרנט בקשר לטענת נאשם שלא הבחין באות של שוטר:

" לפי דעתי, משמעותה של התקנה היא, שכל אדם המשתמש בדרך, ואשר אינו מצייט לאות שקיבל מאת השוטר העומד בה עובר על התקנה, בין אם הוא ראה את האות בפועל, ובין אם הוא לא ראה אותה, ובלבד שהסיבה לאי ראיית האות על ידי נעוצה ברשלנותו ובאי תשומת ליבו למה שמתרחש במסלול נסיעתו. סבור אני שכל פירוש אחר יסכל את מטרתו של המחוקק, שאם לא תאמר כן, יוכל גם נהג שלא ראה את האות של השוטר מפני שנהג בעיניים עצומות להשתחרר מהחובה לציית לאות"

וכבוד השופט ויתקון קבע: " היינו מרוקנים את הוראתו של המחוקק מכל תוכן, אילו היינו גורסים שאין הוראה זו מטילה חובה על הנהג להיות ער להימצאו של שוטר, הנמצא בשדה ראייתו, ולסימני האות הניתנים על ידו. לכן התעלמות רשלנית מן השוטר, וממתן סימני אות על ידו, כמוה כהתעלמות זדונית או מכוונת לעניין חוק זה. "

התרשמתי כי דבר לא הפריע לנאשם להבחין בשוטרים ובסימון שקיבל לעצור את רכבו בצד הדרך אך הוא החליט להמשיך בנסיעה ולברוח מהמקום. ובכל מקרה, גם אם כגרסתו, לא הבחין כי מדובר בשוטרים, הרי שיש בכך משום התנהגות רשלנית שאינה פוטרת אותו מהחובה לציית להוראות השוטרים.

זאת ועוד, מתוך עדותו של הנאשם עולה כי גם לגרסתו הבחין בכך שמדובר בשוטרים. לדבריו, כאשר חלף על פני הניידת ועל פני השוטרים, הוא הבין כי מדובר בשוטרים ובכל זאת המשיך בנסיעה, מתוך החלטה של רגע. הנאשם העלה כאפשרות כי השוטר קרא לעצור, הוא סובב את ראשו לאחור, הבחין בשוטר, אך המשיך בנסיעה. גרסה זו של הנאשם מחזקת את גרסת התביעה.

נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות.

עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים הינה עבירה חמורה אשר גם מסכנת את הציבור וגם מביעה זלזול בחוק ובאנשי החוק.

מתחם הענישה בגין עבירה זו כולל פסילה בפועל למשך חודשים.

הנאשם הינו נהג ותיק, נוהג משנת 84 ועברו התעבורתי אינו מכביד, כולל 21 ה.ק. ואין לחובתו עבירה דומה קודמת.

נוכח כל האמור לעיל אני מטילה את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל למשך 60 יום.

הפסילה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת.

הפסילה תחל לא יאחר מיום 2.3.14. מוסבר לנאשם כי עד למועד זה עליו לפנות

למזכירות בית המשפט ולבצע הפקדה.

2. פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים.

3. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 2.3.14.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

רות רז, שופטת